

MASAKR TIMES br. 25

EUROPARLAMENTARNE NOVINE SABORSKE KVALITETE DO 20 000 RIJEČI

KVAŠKLAND, CROATIA, EARTH, TEARS OF SAINT LOWRO

Ljeto 2016, Kolozov

...i izvrne oči k'o varen zec. (mudra besjeda iz Hrvatskog sabora) <https://www.youtube.com/watch?v=6KsuOv93T9Y>

UBODNIK

Dok naša zemlja preslaguje vlade, umnožava izbore, koalira, podržava migracije i ulazak drugih južnoslavenskih zemalja u EU (povremeno se braneći od njihovih nebuloznih optužbi), u Kvašklandu nema političke neizvjesnosti: najljepija stranka je HDZ, kao primjerice u Slavoniji. Neoborivi dokaz daje činjenica da kod nestanka struje tijekom oluje prije nekoliko dana samo trofazna struja nije funkcionirala, dok jednofazna jest. Pa što, i u Istri je najdesnija stranka SDP, pa se nitko ne buni. Međutim, kao i u Hrvatskoj u cjelini, zahvaljujući smrtnim kaznama, krizama, ISIL-ima i sličnim pojavama, broj turista se eksponencijalno povećava, barem u određenim ljetnim vremenskim razdobljima, kao i broj apartmana. Srećom, sami apartmani s pripadnim cijenama ne mogu apartmaoidnom stanovništvu Kvašklanda cijelu ostalogodišnju mogućnost nerada, pa ne dolazi do pojava kao u Dubrovniku, gdje ljudi daju otkaze i žive high life samo od apartmana. Dakle, domaći ljudi su zadržali ono malo pozitivnih vrijednosti koje su preostale ljudima u suvremenom svijetu, a to su odgovornost, rad i poštovanje. Nije sve pošlo dođavola, i opći pesimizam nije posve opravdan. Neosporni dokaz je naš dobri Moć Vjetra, koji više ne nosi legendarnu majicu „Samo ja radim“, pa premda za rad dobiva naturalnu naknadu višu od dopuštene, to se srećom ne odražava na njegov radni učinak.

OREBEACH NEĆE PASTI

Kao što je nekoć nekad slavljani, danas više u negativnom kontekstu spominjani predsjednik države kojoj je Hrvatska bila podskup rekao „Drvar neće pasti“. Tako ni Orebeach (na ruskom Rostolj), povijesno mjesto na ulazu u Kvaškland, nikad neće pasti, jer ni korpusi tenkova nikad neće moći proći kroz ovo okupljalište turista, domaćih i prolazniak na putu prema Konzumu ili prema zavičaju, za manje od 3-4 sata. A to će biti dovoljno vremena da se dozovu bageri, koji će na Iliji razbucati nekoliko stijena i zatrpati taj cijeli korpus. Rostoljem (osim u vrlo ranu zoru ili u vrlo kasnu večer) možete proći za najmanje pola sata, ako imate puno sreće, jer ćete nailaziti na masu automobila i kamiona parkiranih nasred ceste ili izlaze na cestu ne vodeći računa o prometnim propisima. Tu su i ljudi koji šetaju posred ceste ili presijecaju cestu na difuzno odabranim mjestima (naime, još odavno su čak i crkveni velikodostojnici zabranili da se u Orebeachu prelazi preko zebre, jer je zebra sveta životinja). A onda dolaze i biciklisti, najčešće u šminkerskoj opremi, koji također bicikliraju posred ceste, obarajući subjektivne rekorde, a sve po poznatom principu „Mi smo svoje probleme rešili“.

SPORTSKI TURIZAM I KEROVOĐE

Za obiteljski i sportski turizam, Kvaškland ima prirodne datosti, pa može pružiti alternativu tipičnom suvremenom „korejskom“ modelu turizma koji se svodi na trodnevne boravke u nekom kraju, uz svakodnevne megaekskurzije s obilaženjem prirodnih datosti, kulturno-povijesnih spomenika...što se sve lijepo fotografira par stotina puta i stavi na Facebook, gdje se opet dobivaju lajkovi i komentari. Premda bi se s obzirom na opremu sportskih turista moglo zapitati zašto su ti ljudi u Vignju, a ne na Olimpijadi u Riu, odgovor je prozaičan: relativno manji postotak tih likova se inače redovito bavi sportom, pa to žele uraditi barem tijekom godišnjeg odmora. Ili, kako to jest vrlo često u modernom svijetu: nije važno što znaš i što si realno učinio – važno je kako sebe i svoje navodne tvorevine prikažeš. Primjerice, pouzdano znam da moguća investicija IBM-a u Hrvatskoj nema veze s Oreškovićem ni bilo kakvom političkom opcijom, ali političari to vješto prikazuju kao vlastito postignuće. Trend pseto-turizma (ili što bi rekli nekoć u JNA – laskavi status kerovođe), uzeo je puno više maha nego ranije. Neobični rekord kerovođenja, barem dok to ne postane olimpijska disciplina viđen je kod legendarnog Batarelo-bora, gdje postariji bračni par vodi čak 4 psa odjednom u šetnju (a ne zarađuju na taj način), ona tri a suprug jednog. Je li razlog neravnopravne distribucije broja pasa odraz distribucije moći u bračnoj zajednici (po formuli „žena nosi tri stupa, muškarac jedan“), možemo samo nagađati. Uglavnom, osobno smatram da bi ekonomisti u analizama turističkih rezultata svakako morali uračunati brojke pasa koji su došli u našu zemlju, koliko su pojeli, gdje su prespavali, koliko su posuđa, namještaja i madraca u aparmanima uništili. Izgleda kao šala, ali kad sam prije godinu dana pored HNK u Zagrebu vidio slastičarnu za kućne

ljubimce. Ne može čovjek a da ne pomisli na suze Sv. Lovre, neovisno o tome je li riječ o hipotetskim teološkim ili perzeidskim fenomenima.

VIGANJSKA NOĆ

Na Viganjskoj noći nažalost nisam bio, jer mi ritam odlaska na spavanje između 22 i 23 i buđenja oko 5, koji mi je penzionerski prirodan, omogućava da mi jedino igranje večernjeg nogometa bez većih nezadovoljstava omogućava budnost do ponoći, iza čega se definitivno pretvaram u bundevu. A stara je narodna izreka: „Ne treba se zbog drugih posebno dekomodirati, a posebno ne na odmoru.“ Međutim, čuo sam da je Viganjska noć bila tradicionalno dobro posjećena, čuo sam brojku od 9 janjaca, bila je i Moreška, kažu da je bilo i dosta mojim poznanicima nepoznatih ljudi, što je bio i cilj zabave. Naravno, sve je to rezultiralo i propisnim masakrom za dio sudionika, ali natjecanje u tzv. bodovima je davno ukinuto, kao što bi trebalo ukinuti i gaženja BMW-ima mladih vozača, kažnjavanje ljudi koji jahtama gaze druge ljude, i slično.

NAJ-PODUZETNIK

Usprkos od okoline induciranom manjem koeficijentu zalaganja za kulturni turizam Kvašklanda u odnosu na ranije razdoblje, Pam Nakowanson je razgranao turističko-ugostiteljsku ponudu, pa je uz restoranizam uveo ponude turističkog vođenja i iznajmljivanje bicikla. Naravno, po drugim kriterijima za titulu najpoduzetnika ozbiljno konkuriraju Čiringitovci, kao i mnogi drugi, Tonči Touristic Agency, Zen Budizam, itd.

PORTRET X5-HORVATINČIĆA NIJE USPIO

Naručeni portret glasovitog X5-Horvatinčića nije opravdao očekivanja. Umjesto da portret odražava suvremensku mladost, manifestiranu u naponu napora na surferskom krstarenju Korčulanskim kanalom, zapravo je odrazio motiv iz Hemingwayevog romana „Starac i more“ ili pak iz Wildeove „Slike Doriana Graya“. Slikar se vjerojatno zabunio, jer je tražio inspiraciju u svojevrijedno odabranim isječcima realiteta, a nije znao da su u naručenom portretu zabranjene umjetničke slobode, posebno ako žele odraziti puku stvarnost.

NOGOMET I TENIS

Nakon N godina sam igrao nogomet u Vignju na školskom stadionu. Little Ant (or Ibro trenutno Manchester United), u međuvremenu stasao u odličnog golaman, prisjeća se u flash-backovima legendarne momčadi Ante i Stare Kante s Bata Mladenom iz Čepina. Uglavnom, s obzirom da sam osobno lagani megaveteran, ma skoro „Starac i more“, vrlo bih teško mogao igrati sa sada već trostruko mlađim Mladima, da sada zapravo nema nikoga tko ne zna u dovoljnoj mjeri dobro igrati nogomet, pa u prepoznatljivoj strukturi igre, mogu glumiti nogometnog Gojuna, uz povremene asistencije. Darkman u funkciji dobi, uz dostizanje surferskih vrhunaca, čak i u svjetskim razmjerima, sadi vrlo pametno igra nogomet, Paul and Sharks je standardno odličan, tu je i Ante zvan Ljevica zbog briljantnih eurogolova nedominantnom nogom, pa Sunny Day. A mečevi s ekipom iz Donkeya su standardno zanimljivi i puni preokreta (srećom povremeno ne i potpunih). Uz nogomet, posebno me iznenadilo koliko Kvašklandana zna i voli igrati tenis: Dado Bridge City, predsjednik nadzornog odbora Marete, Tonči...a oni nisu jedini.

KVAŠK

KVAŠK je institucija, međutim, nisam dolazio na tu temu sa svojim prijateljima i sugovornicima. Uglavnom, vaterpolo se igra na rivi u Kučistu, i to je (barem za mene) sasvim dovoljno da se jedna lijepa tradicija održi.

ZAHVALA SPONZORIMA

Zna se da u Hrvatskoj, a bogami ni puno šire, nema posebno slobodnog novinarstva. Ako ne pišeš što ljudi ne žele čitati, novine se ne prodaju. Ako ne pišeš što dominantne političke opcije žele, ništa od novinarskog posla u mnogim medijima, a moguće je i da će ti pod autom biti nekakav dinamit. Zato je pišem samo ono čemu se moji sponzori žestoko ne protive. Srednjeamerički restoran Pama Nakowansona godinama služi najbolju novozelandsku i hondurasku janjetinu, Ponte Roso je najbliže i najpoželjnije mjesto za okrepu surfera, K2 je, uz Čiringito najbolje mjesto za ljetnu zabavu, a Karmela za jutarnju kavu i dnevna druženja.

ŠTO RADE POZNATI?

Godine prolaze, a ljudi se mijenjaju. Neki se razvijaju, neki nazaduju, neki stagniraju, a neki jednostavno stare. Netko starenjem postaje mudriji, netko blesaviji. Ono što je sigurno istina, sjetimo se jedne izjave bata Isidora u njegovim četrdesetima: „Čovjek godinama ima sve manje energije, pa je treba brižljivo čuvati i akumulirati.“ Bata Ancore je neuništiv, ponovo svira kao u stara vremena (vjerojatno i tokom godine, ali realno nisam upoznat, kao što je jednom rekao F.T.). U razgovoru s Bata Ancoreom i Waynom SR Shaneom sjetili smo se povijesnog nastupa Bata Ancorea i Bata Grolaxa na jednoj komercijalnoj televiziji u kulinarskom show-u, gdje je zapravo jedino Bata Ancore (i to odlično) znao kuhati i piti, dok su ostali sudionici ekipe znali samo piti. Zapravo i ne znamo je li se taj televizijski

nastup ikad dogodio, jer je jedini gledatelj tog zbivanja (Adison) proglašen nevjerodostojnim svjedokom. Bata Grolexa rjeđe viđam, ali bitno da smo dobri, na internetu sam pronašao njegovu Gramofon Bandu. Bata Jole dozirano igra rekreativni fudbal, tenis, pa čak i nekakvu ligu stolnog tenisa, bez aspiracija da postane svetski šampion s 52. Međutim, osnovni izvor zabave za koji dobiva i plaću mu je iracionalan: <http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=273042> Hej Slaveni i dalje postiže turističke rekorde, uz pomoć Supercomplicatorico Pandemoniuma, koji ne dobiva previše kompleksne zadatke, pa ih vrlo uspješno izvršava. Već spomenuti Moć Vjetra radi od rane zore i prati rezultate Hajduka, čak i kad ovaj gubi 0-4 na Poljudu od omrznutog Dinama, za koji katkad nastupi i više od tri Hrvata. Bata Midnight (in fact N.K.) s radošću živi i radi, sjećajući se sa sjetom vremena Bata Midnighta. Ribar Palunko i njegova žena bave se turizmom i naravno ribanjem, sa zavidnim postignućima, premda je šteta što su okončali bućarsku karijeru, u kojoj su dominirali u muškoj i ženskoj konkurenciji. Povremeno ga zbuni kad ribar amater ulovi zubatca u vršu, ali to je na makrorazini nebitno. Međutim, upravo Ribar Palunko me podsjetio na vrijeme Duha sa Sekirom, i to isti dan kad sam pronašao staru sekiru na šufitu, koja se nekoć zabila u žal prilikom dolaska na tulum sa šatorima na Ploči, kad je Bata Isidor skuhao odličan brodet od škrapuna u škripu na stijenama. Kao tribute na ta vremena slijedi slika povijesne Zagorove sekire.

KAKO SVE TO SHVATITI?

Dear friends, bilo je kroz povijest manjih nesporazuma vezano uz pojedine napise u ovom u raznim slojevima društva heterogeno cijenjenom glasilu, koje se opire vremenu i stalno promjenjivim okolnostima. Namjere nisu loše, sve priče nisu 100% istinite, ali u funkciji vremena nastojim izvještavati manje-više o osobnim viđenjima osobno viđenih događaja. Zato moram priznati sa sam u mjesec dana samo jednom prošao kroz Istočni Kvaškland (ne zato što me podsjeća na DDR ili Sjevernu Koreju), nego zato što mi se ne da ulaziti u megakomunikacije s nekritičkom masom ljudi, nauštrb odmora. Dakle, Eastern Kvaškland je malo zanemaren, nema loših namjera, a svaka sličnost s realnim osobama je naravno namjerna.